

Препоручујемо нашем министру финансије,
да овај закон обнародује и о извршењу се
његовом стара; властима пак заповедамо да по
њему поступају, а свима и свакоме да му се
покоранају.

16. Јануара 1874.

у Крагујевцу.

(М. П.) М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

*Видио и ставио државни печат
царев државног печата
министар правде,*

Ђ. Д. Ценић с. р.

Министар финансије
Чед. Мијатовић с. р.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости божјој и вољи народа
КЊАЗ СРПСКИ.

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ ВАНРЕДНА
НАРОДНА СКУПШТИЦА РЕШИЛА И ДА СМО МИ ПОТВРДИЛИ И ПОТВРЂУЈЕМО:

ЗАКОН

о заложницама управе фондова.

I.

Члан 1.

На основу интабулација на непокретна
имања, која су јој за сигурност зајмова као
залога дата, управа фондова може издати за-
ложнице у суми свега до 12 милијона динара
(франака).

Члан 2.

За тачно плаћање интереса и отплате за-
ложница јамче сва потраживања управе фон-
дова осигурана интабулацијама првог степена
на непокретна имања оних, којима је управа
зајам учинила, а поред тога по опредељењу §.
5. закона о управи фондова и држава.

Члан 3.

Заложнице ове гласе на доносиоца.

Поред српског текста у њима ће се ста-
вити и текст француски.

Члан 4.

Именита (номинална) је вредност једној целој заложници 1.000 динара (франака). Но по потреби могу се издавати заложнице и од 100 и 500 динара (франака).

Члан 5.

Управа фондова може према потреби издавати две врсте заложница: једне које носе интерес, а друге које поред интереса могу довести још и неки добитак (премију).

Заложнице, с којима је скопчана могућност неког добитка, носе 6% интереса.

Заложнице, у којих нема могућност добитка, носе 7%.

Члан 6.

Интерес, који припада заложницама, исплаћиваће се у полугодишњим роковима и то свагда 1. Јануара и 1. Јула онеме, који дотични купон (квитицу) за исплату одређеној каси поднесе.

Интерес, који иде на заложницу, застарава по свршетку три године, од дана, у који је ваљало, да се наплати, и тада припада државној каси.

Члан 7.

Заложнице се имају исплатити најдаље у року од 23½ године, и то тим, што ће се

свако пола године извештај број исплаћивати и из течаја извући.

Који ће се бројеви исплатити, определиће се коцком.

Коцка ће се вући јавно у присуству комисије, у којој ће бити: један члан државног савета, кога сам савет одреди, управитељ односно помоћник управе фондова, секретар њен, један званичник, кога одреди министар финансије, један званичник, кога одреди главна контрола, два члана општинског одбора, које одбор вароши Београда одреди, и један члан управе вароши Београда.

Члан 8.

Које су нумере коцком извучене и са колико се која исплатити има, објавиће се огласом у званичним новинама три пут узастопце, а и у другим којим новинама, које влада за добро нађе.

Члан 9.

План вучења коцком и распоред награда за сваку поједину емисију определиће Књаз указом на предлог министра финансије, по са слушању министарског савета, а распоред ће се тај штампати и на свакој заложници.

Члан 10.

На заложнице, које се коцком извуку, престаје тећи сваки даљи интерес од тога дана.

Члан 11.

Заложнице, којих се бројеви коцком извуку, исплатиће се најдаље кроз 6 недеља од дана извлачења нумере оне, који заложнице те каси управе фондова донесе.

Исплате ће се ове моћи учинити и на окружним касама, а тако и на местима ван Србије, где министар финансије определи, у случају, да заложнице управе фондова у већем броју општеће буду у иностранству.

Ако уз заложнице на исплату поднесене не буду приложени и сви купони (квититце), који треба да су, управа ће (односно каса, која исплаћује) вредност тих купона одбити од суме, која је на поднесену заложницу припала.

Члан 12.

Ако се коцком извучена заложница у року од 10 година дана, од дана, кад се извукла, не поднесе управи фондова на исплату, њена ће се вредност предати државној каси као ванредни приход.

Члан 13.

Заложнице коцком извучене и управи на исплату поднесене неће се више у течај пуштати, већ ће се у присуству комисије, коју министар финансије одреди, уништити.

Члан 14.

Заложнице управе фондова примаће се у кауцију на свима државним касама по пуној номиналној вредности. — У течају месеца, који претходи дану исплате, као и у оне, који му слеђује, купони ће се ових заложница примати на свима државним касама по пуној номиналној вредности на место готових новаца.

Члан 15.

Ко се нађе, да прави лажне заложнице или купоне заложничке, казниће се робијом до 20 година.

II.

Члан 16.

Влада се књажевска овлашћује, да за рачун управе фондова а на заложнице њезине може добавити према потреби до дванајест милијона динара (франака) у зечећем новцу.

Члан 17.

Од заложница, које се том приликом издати имају, најмање шести део понудиће се на продају у самој Србији по курсу, по коме се остало на страни прода. Но ако се и у колико се овај за Србију резервирани део не узможе у земљи продати у року, који за то министар финансије одреди, онда ће се и тај део на страни продати моћи.

Члан 18.

Како новац, који управи фондова од про-
даје заложница дође, тако у опште и сваки
други новац, који јој ма са које стране на
руковање дође, управа ће фондова у напредак
издавати на зајам под интерес, који не може
бити виши од 10% годишње.

Колики ће тај интерес бити, обзнаниће се
указом. Он ће се, као и до сада, наплаћивати
по пола сваких шест месеца мимо 1% полуго-
дишње отплате.

Члан 19.

Од новца, које управа фондова за своје
заложнице добије, првенствено се имају напир-
ити она лица, којих непокретно имање даје
довољну законом захтевану гаранцију за тра-
жени зајам, а која би у исто време уверењем
од стране власти доказала, да им је то има-
ње узето, или да предстоји да се узме у по-
пис ради распродаје за дугове приватним ли-
цима. —

Члан 20.

Управа фондова може се при издавању
зајмова и наплаћивању интереса и отплате
служити штедионицама окружним као посред-
ницима.

Члан 21.

Указом књажевским определиће се, колики
ће интерес управа фондова својим новим по-
вериоцима у будуће плаћати. Свакојачко на де-
позитне новце плаћаће она само половину онога
интереса, који сама од својих дужника напла-
ћује; а интерес повериоцима, који задрже себи
право, да тргну свој капитал из управе по
претходној објави, има бити сразмерно мањи
од интереса, који управа ефективно плаћа на
своје заложнице.

Члан 22.

Кад указ, о коме је реч у члану 18.
и 21. изађе, престају имати законске важ-
ности §. 1. и прва два става §. 2. закона о
давању новца под интерес из касе управе
фондова од 24. Августа 1862. (зборник XV.
стр. 136.)

Члан 23.

Рачуни о досадашњем капиталу управе
фондова, односно о капиталу, који је она до
сада по досадашњем интересу на руковање при-
мила и по 6% на зајам издала, водиће се за-
себно све донде, док се не преведу постепено
на нов интерес, у колико се на зајам издати
капитали управи повраћали буду.

Члан 24.

Закон овај ступа у живот, кад га Књаз потпише.

Препоручујемо нашем министру Финансије, да овај закон обнародује и о извршењу се његовом стара; властима пак заповедамо, да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покуравају.

15. Јануара 1874. год.
у Крагујевцу.

(М. П.) М. М. ОБРЕНОВИЋ с. р.

Водио и ставио државни печат
чувар државног печата
министар правде,
В. Д. Ценић с. р.

Министар финансије
Чед. Мијатовић с. р.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости божјој и вољи народа

КЊАЗ СРПСКИ.

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ, ДА ЈЕ НАРОДНА СКУПШТИНА РЕШИЛА И ДА СМО МИ ПОТВРДИЛИ И ПОТВРЂУЈЕМО:

Да се у новчаној тарифи порескога течаја од 1. Априла 1866. године (зборник XX. страна 43.) под насловом „Сребрне монете“ позиције, 11, 12, 13, 16 и 17 измене овако:

11. Двајестак (цванциг, од 20 крајцара цео небушен. 1 гр. 35 п. пор.

12. Десетак од 10. крајцара цео небушен . . — 35 п. пор.

13. Четврт цванцика од 5. крајцара цели небушен — 15 п. пор.

16. Двајестак цванциг бушен 1 гр. 30 п. пор.

17. Полутак (полуцванцик) бушен. — 30 п. пор.

Штета која би овим побијањем произашла за касе државне, у којима би се та монета затекла, има се ставити у расход државни на терет готовине државне касе.